

Vistes al mar

Un viatge entre Catalunya i Xile

Sobre els compositors i les obres

DAVID SALLERAS (1980)

Tango pour une princesse désespérée (2006)
Il momento perduto (2008)

David Salleras (Figueres, 1980) és un saxofonista i compositor català. Va realitzar els estudis de saxòfon al Conservatori Superior de Música del Liceu de Barcelona. Continuà formant-se com intèrpret a França, on a més va començar a desenvolupar-se professionalment com a compositor. Les seves obres es caracteritzen per la presència d'elements folklòrics del flamenc i el tango, a més de passatges vertaderament virtuoses per al saxo. El "Tango pour une princesse désespérée" (Tango per a una princesa desesperada) ens explica la història d'una

princesa que es desespera a causa de no aconseguir l'amor del seu estimat. D'aquesta manera, en la música s'hi reflecteixen tots els sentiments que ella experimenta: eufòria, ansietat, melancolia i ràbia. "Il momento perduto" (El moment perdut), així com la peça anterior, es podria considerar també la banda sonora d'una història que parla de la relació romàntica entre dues persones. Per a compondre-la, Salleras es va inspirar en les antigues pel·lícules italianes en blanc i negre, amb l'estil dramàtic que les caracteritza.

EDUARD TOLDRÀ (1895-1962), Arr: Julián Álvarez

Vistes al mar (1921)

Eduard Toldrà (Vilanova i la Geltrú, 1895 - Barcelona, 1962) és un dels compositors més representatius del Noucentisme català. Com a violinista, va tocar en orquestres i va oferir recitals com a solista, encara que sempre va preferir la música de cambra. És per això que es va dedicar a treballar intensament amb el seu grup, el Quartet Renaixement, des del 1912 fins l'any 1921. La seva obra "Vistes al mar", originalment escrita per a cordes, està inspirada en tres poemes de Joan Maragall, els quals estan basats en elements de la natura propis del Mediterrani. Moltes de les seves melodies presenten un lirisme de caràcter popular amb característiques del folklore català.

La peça fou arranjada per al nostre quartet pel saxofonista, compositor, productor i físic Julián Álvarez el 2019. A principis del 2020 vàrem tenir el plaer de realitzar una de les últimes entrevistes a la filla del compositor, Narcisa Toldrà (1924-2020). La seva resposta a la pregunta sobre què pensaria el seu pare si sabés que la seva obra seria interpretada per saxòfons va ser: «S'ho prendria molt bé, sí sí, n'estic segura. Perquè aquestes coses a ell no li inquietaven gens. Tornaria a dir el mateix; que si ho fan bé, ho toquen bé i són musicals, doncs endavant».

JEAN PIERRE KARICH (1953)

Tres aires latinoamericanos (1999)

Jean Pierre Karich (Santiago de Chile, 1953) és un pianista, compositor i pedagog xilè. Es va formar al Conservatorio Nacional de la Universidad de Chile i a l'École Normale de París, França. Actualment, Jean Pierre és docent al IMUC i a la Facultat d'Arts de la Universidad de Chile. La seva obra "Tres aires Latinoamericanos", composta l'any 1999 per al quartet del saxofonista Miguel Villafruela, consta de tres petits moviments inspirats en la música popular de diferents regions de Xile (trote i tonada) i de l'Argentina (tango). Són peces de naturalesa senzilla,

amb una essència folklòrica pràcticament inalterada. El trote és una dansa popular del nord de Xile, el nom del qual prové del concepte "trota", corresponent al pas dels cavalls. La tonada és la cançó folklòrica per excel·lència que deriva de formes aràbic-andaluses i es canta amb un acompanyament de guitarra o harpa. El tango és, sens dubte, un dels estils de música i dansa folklòrica més populars en tot el món. Nascut durant el segle XIX a Buenos Aires (Argentina) i Montevideo (Uruguay), el tango és un ball ple de sensualitat, amb moviments elegans i apassionats.

MARCO CHIAPEROTTI (1975)

Tramontana (2019)

Marco Chiaperotti (Roma, 1975) és un compositor que ha aconseguit el seu propi estil fusionant tècniques de la música clàssica amb influències de la improvisació del jazz i textures rítmiques i sonores de la música africana. Va estudiar composició al Conservatori Superior de Música del Liceu de Barcelona. Ha compost bandes sonores de curtmetratges i llargmetratges, i espectacles de

dansa i teatre. Marco va escriure la seva obra "Tramontana" per al Quartet Vela. La peça està inspirada en el vent de l'illa de Menorca. A causa del relleu pla de l'illa, els set vents estan presents a tot el territori. Tot i així, el vent més característic és el del nord (tramuntana), un vent fred, impetuós i constant. Aquest vent es veu reflectit a l'obra principalment amb els canvis de tempo.

MIQUEL DE JORGE (1994)

Hårgalåten (2019)

Miquel de Jorge (Lleida, 1994) és un violinista i compositor català, amant del cine i de la politonalitat. Va realitzar els estudis de música al Conservatori Superior de Música del Liceu de Barcelona, l'ESMUC i la Royal College of Music a Estocolm (Suècia). Ha compost música per a diversos projectes audiovisuals, endinsant-se en gèneres com el terror, la comèdia, el drama i l'animació. La seva música està plena de detalls i carregada de simbolisme.

"Hårgalåten" (So de Hårga), obra dedicada al Quartet Vela, és una cançó popular sueca basada en una llegenda homònima; els habitants del poble de Hårga varen ésser posseïts pel diable, qui en tocar el seu violí encantat, va fer-los ballar fins caure morts. De Jorge es va inspirar en les melodies d'aquesta cançó per a crear una nova versió: «volia explicar la història tal i com jo me la imaginava, que no és exactament com la llegenda original».

DANIEL LÓPEZ (1994)

Mirall trencat (2015)

Daniel López (Olot, 1994) és un compositor conegut per la seva versatilitat i la seva faceta de multi-instrumentista. Va realitzar els estudis formals de saxòfon i composició de al Conservatori Superior de Música del Liceu de Barcelona. En Daniel s'ha decantat per la interpretació de diversos instruments, dominant a més diferents estils; «Sóc un músic inquiet amb interessos múltiples que busca desenvolupar-se

i enriquir-se de tota la diversitat que el segle XXI ens dóna». El compositor va escriure "Mirall trencat" per a quartet de saxos l'any 2015. El nom de l'obra fa referència a l'estructura de la mateixa i al caràcter violent del principi i el final. La peça barreja diferents estils, encara que els elements del jazz i de la música clàssica del segle XX en són segurament els més destacables.

LUIS ADVIS (1935-2004)

Cinco danzas breves (1998)

Luis Archibaldo de Lourdes Advis Vitaglich (Iquique, 1935- Santiago, 2004) és un dels compositors xilens més prolífics i destacats de la història contemporània. La seva carrera musical va començar quan ell tenia 23 anys, però des de petit va estar rodejat de música: els seus pares eren ambdós músics amateurs. Va estudiar filosofia, i fou durant la seva etapa universitària quan es va començar a interessar per la composició. Tot i no formalitzar els estudis musicals, Luis Advis va estudiar piano i composició amb professors de manera privada. El seu ampli catàleg d'obres inclou composicions que

han deixat empremta dins la societat xilena. L'obra "Cinco danzas breves" va ser escrita l'any 1998 per al Cuarteto de Saxofones Villafruela. En una entrevista realitzada pel Quartet Vela, Villafruela va definir l'obra com «música de la nostra Amèrica amb arrels a la música popular per a quartet de saxòfons». La peça consta de cinc moviments de curta durada, inspirats en la música popular del continent americà. Malgrat això, la seva estructura és més aviat clàssica i està dintre dels estàndards acadèmics de composició. Aquesta és la primera i única peça que Advis va compondre per a quartet de saxos.

CARLA OBACH ESTEBAN (1992)

Femmes à la fontaine (2020)

Carla Obach Esteban (Cerdanyola del Vallès, 1992) és saxofonista integrant del Quartet Vela i compositora. Va realitzar els estudis en interpretació al Conservatori Superior de Música del Liceu de Barcelona, la Hochschule für Musik und Tanz Köln (Alemanya) i The Royal Academy of Music Aarhus/Aalborg (Dinamarca). "Femmes à la fontaine" (Dones a la font) és una evocació musical del

quadre homònim de Constant Montald (1862-1944), un dels màxims representants del simbolisme belga. El quadre actualment es troba al Museu Reial de Belles Arts de Bèlgica. L'obra de Carla Obach està dedicada al Quartet Vela i inclou veus femenines i contrabaix. Utilitza textures transparents i la seva estructura recorda a la de la follia.